

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Referuntur sententiæ & prima rejicitur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

origines naturæ. Idem dicendum cum pro-

Obijcies tertio: Si daretur in Deo processio,

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

Ad ejus probationem, dicendum est cum

Respondet concessa Majori, negando Mino-

actiones, sed tantum resultantias quasdam, seu emanationes; & unam Personam oriri ex alia, eo ferè modo quò proprietates oriuntur ab essentia; non per veram actionem, sed per quandam resultantiam, & simplicem emanationem. Ita Suarez libro 1. de Trinit. cap. 8. & Molina hic disp. 1.

Secunda sententia est Scoti in 1. dist. 2. quæst. 7. qui divinas processiones esse veras actiones ultrò proficitur; vult tamen illas ab actibus intelligendi & volendi esse ex æquo & totaliter distinctas; & dictionem non includere formaliter intellectionem; nec spirationem activam, volitionem; & sic salvare putat, quòd licet intelligere & velle sint operationes communes omnibus Personis, non tamen dicere & spirare.

Huic Scoti sententiæ annecti potest opinio quæ tribuitur Henrico, Argentinæ, Marfilio, Richardo, & alijs, qui non distinguunt duos actus in intellectu; alterum qui sit cognitio, alterum qui sit dictio, sicut Scotus; sed duas cognitiones seu intellectiones, unam absolutam, & communem toti Trinitati, quæ nihil producit; alteram notionalem, & Patri propriam, ex qua Verbum generatur. Et idem proportionaliter dicunt de volitione.

Quarta & ultima sententia, quam Thomistæ amplectuntur, unicum tantum intelligere essentielle in Deo agnoscit, quod ut modificatum relatione Paternitatis, habet rationem dictionis, & producit Verbum; & similiter unicum velle essentielle, quod prout modificatur per relationem Spiratoris, habet rationem spirationis activæ, & Spiritum Sanctum producit.

Dico ergo primò: processiones divinas esse verè & propriè actiones immanentes ac vitales, & non puras ac simplices emanationes.

Probatur primò ex D. Thoma hic art. 2. ubi ait: Verbum procedit per modum intelligibilis actionis, quæ est operatio vitæ. Et art. 3. Processio Verbi (inquit) attenditur secundum actionem intelligibilem. Et art. 5. Processiones in Divinis accipi non possunt, nisi secundum actiones quæ in agente manent.

Probatur secundo conclusionè contra Suarez, argumento ad hominem: nam hic Author disp. 18. Metaph. sect. 3. docet contra Thomistas proprietates produci ab essentia per veram actionem, & non tantum per resultantiam: Sed relationes divinæ constitutive Personarum sunt proprietates, ut omnes Theologi fatentur: Ergo juxta hujus Authoris principia, debent à Deo per veram actionem produci.

Probatur tertio: Simplex resultantia est ab ipsa natura substantiali immediatè, saltem respectu primæ proprietatis: Ergo si processio Verbi, quæ est prima proprietas, sit resultantia, erit immediatè à natura divina; quod tamen negant Suarez & alij Theologi contra Durandum, ut patebit ex dicendis articulo sequenti.

Probatur quarto: Persona subsistens debet produci per veram actionem: Sed processiones divinæ producunt personas subsistentes, ut est certum de fide: Ergo sunt veræ actiones. Major probatur, quia persona subsistens non potest non esse substantialis terminus, per se primò terminans actionem.

Dices: In rebus creatis, quamvis generatio terminetur ad personam subsistentem, tamen in sententia Thomistarum non est vera actio, sed tantum resultantia ex alteratione præcedenti: Ergo falsum est quòd persona subsistens debeat semper

ARTICULUS II.

In quo divina Processiones consistant?

Quærendum articulo præcedenti dari processiones in Deo: nunc examinandum restat quid illæ sint, sive in quo essentialiter consistant? Questio autem procedit præcipuè de divinis processibus activè sumptis. Ex cujus resolutione constabit, in quo passivæ processiones consistant.

§. I.

Referuntur sententiæ, & prima rejicitur.

Hæc ergo celebri controversia, quatuor re- petio Authorum sententias. Prima docet, divinas processiones non esse veras & proprias